

Resource: Nepali Unlocked Literal Bible

Nepali Unlocked Literal Bible (Nepali) is based on: Nepali Unlocked Literal Bible, [Door43 World Missions Community](#), 2019, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Nepali Unlocked Literal Bible

Lamentations 1:1

¹ एक पटक मानिसहरूले भरिपूर्ण सहर अहिले सुनसान बसिरहेको छ । त्यो शक्तिशाली जाति भए तापनि विधवाजस्तै भएको छ । त्यो जाति-जातिहरूका बिचमा राजकुमारीजस्तै थियो, तर अहिले जबरजस्ती दासत्वमा लगिएको छ ।

² त्यो रातमा रुच्छ र विलाप गर्छ, अनि त्यसको आँसुले गला भरिन्छ । त्यसको कुनै पनि प्रेमीले त्यसलाई सान्त्वना दिँदैन । त्यसका सबै मित्रले त्यसलाई धोका दिएका छन् । तिनीहरू त्यसका शत्रुहरू भएका छन् ।

³ गरिबी र वेदनापछि यहूदा निर्वासनमा गएको छ । त्यो जाति-जातिहरूका बिचमा बस्छ, र त्यसले चैन पाउँदैन । त्यसलाई खेदनहरू सबैले त्यसको घोर निराशामा त्यसलाई पक्रे ।

⁴ सियोनका सडकहरूले शोक गर्छन्, किनकि कुनै पनि तोकिएका चाडहरूमा आउँदैन । त्यसका सबै मूल ढोका उजाड भएका छन् । त्यसका पुजारीहरू सुस्केरा हाल्दछन् । त्यसका कन्याहरू शोकित छन्, र त्यो आफै नै बिलकुल निराशामा छ ।

⁵ त्यसका वैरीहरू त्यसको मालिक भएका छन् । त्यसका शत्रुहरूको उन्नति हुन्छ । त्यसका धेरै पापको कारण परमप्रभुले त्यसलाई कष्ट दिनुभएको छ । त्यसका स-साना बालबच्चाहरू त्यसको वैरीकहाँ निर्वासनमा जान्छन् ।

⁶ सौन्दर्यले सियोनकी छोरीलाई छोडेको छ । त्यसका राजकुमारहरू खर्क पाउन नसक्ने मृगहरूजस्तै भएका छन्, र तिनीहरू दुर्बल भएर तिनीहरूलाई खेदनेको अगिअगि भाष्ठन् ।

⁷ त्यसले कष्ट पाएको र घरवारविहीन भएको दिनमा यस्तश्लेमले आफूसित अगिल्ला दिनमा भएका त्यसका सबै बहुमूल्य खजानाहरूलाई सम्झने छ । त्यसका मानिसहरू

वैरीको हातमा पर्दा कसैले त्यसलाई सहायता गरेन । वैरीहरूले त्यसलाई देखे, र त्यसको विनाशमा हाँसे ।

⁸ यस्तश्लेमले घोर पाप गन्यो । त्यो अशुद्ध वस्तुजस्तै तिरस्कृत भएको छ । त्यसलाई आदर गर्ने सबैले अहिले त्यसलाई तिरस्कार गर्छ, किनकि तिनीहरूले त्यसको नग्नता देखेका छन् । त्यसले सुस्केरा हाल्छ, र भाग्ने कोसिस गर्छ ।

⁹ त्यसको फरियाभित्र त्यो अशुद्ध भएको छ । त्यसले आफ्नो भविष्यको विषयमा सोचेन । त्यसको पतन डरलाग्दो थियो । त्यसलाई सान्त्वना दिने कोही थिएन । त्यो चिच्च्यायो, “हे परमप्रभु, मेरो कष्टलाई हेर्नुहोस्, किनकि शत्रु अति महान् भएको छ ।”

¹⁰ वैरीले हाम्रा सबै बहुमूल्य खजानामा आफ्नो हात हालेको छ । तपाईंको पवित्र सभामा जाति-जातिहरू प्रवेश गर्नुहुँदैन भनी तपाईंले आज्ञा दिनुभए तापनि त्यसले आफ्नो पवित्रस्थानमा तिनीहरू प्रवेश गरेको देखेको छ ।

¹¹ त्यसका सबै मानिसले रोटीको खोजी गर्दा तिनीहरू सुस्केरा हाल्छन् । आफ्ना प्राण बचाउनलाई खानाको लागि तिनीहरूले आफ्ना बहुमूल्य खजानाहरू दिएका छन् । हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, र मलाई विचार गर्नुहोस्, किनकि म बेकम्मा भएको छु ।

¹² यताबाट भएर जाने तिमीहरू सबैलाई के यसको वास्ता छैन ? मलाई दिइएको शोकजस्तै कसैको शोक छ कि छैन भनेर हेर र विवार गर, किनकि परमप्रभुले आफ्नो भयङ्कर क्रोधको दिनमा मलाई यातना दिनुभएको छ ।

¹³ उहाँले उच्चबाट मेरा हड्डीमा आगो सल्काउनुभएको छ, र त्यसले तिनलाई जितेको छ । उहाँले मेरो खुट्टाको लागि जाल फिँजाउनुभएको छ, र मलाई फर्काउनुभएको छ । उहाँले मलाई निरन्तर रूपमा उजाड र कमजोर बनाउनुभएको छ ।

¹⁴ मेरा आज्ञा उल्लङ्घनहरूको जुवालाई उहाँको हातद्वारा बाँधिएको छ । ती संगसँग बाँधिएर मेरो काँधमा राखिएका छन् । उहाँले मेरो बललाई असफल तुल्याइदिनुभएको छ । परमप्रभुले मलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पिदिनुभएको छ, र म खडा हुन सकिदैनँ ।

¹⁵ मेरो प्रतिरक्षा गर्ने मेरा सबै शक्तिशाली मानिसलाई परमप्रभुले एकातिर फ्याँकिदिनुभएको छ । मेरा हट्टाकट्टा मानिसहरूलाई धूलोपिठो पार्न उहाँले मेरो विरुद्धमा सभा बोलाउनुभएको छ । परमप्रभुले यहूदाका कन्याछोरीहरूलाई दाखको कोलमा कुल्चिमिल्ची पार्नुभएको छ ।

¹⁶ यिनै कुराहरूको लागि म रुच्छ, मेरा आँखा आँसुको धारा बहन्छ । किनकि मलाई सान्त्वना दिने र मेरो जीवनलाई पुनर्स्थापित गर्ने मबाट निकै टाढा छ । शत्रुले मलाई परास्त गरेकोले मेरा बालबच्चा बेसहारा छन् ।

¹⁷ सियोनले आफ्ना हात फैलाएको छ । त्यसलाई सान्त्वना दिने कोही छैन । याकूबको वरिपरि हुनेहरू त्यसका वैरीहरू होउन् भनी परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएको छ । यरूशलेम तिनीहरूका लागि अशुद्ध छ ।

¹⁸ परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ, किनकि म उहाँको आज्ञाको विरुद्धमा बागी भएको छु । हे सबै मानिस हो, सुन र मेरो शोकलाई विचार गर । मेरा कन्याहरू र हट्टाकट्टा मानिसहरू निर्वासनमा गएका छन् ।

¹⁹ मैले मेरा मित्रहरूलाई बोलाएँ, तर तिनीहरू मप्रति धोकेबाज निस्किए । मेरा पुजारीहरू र मेरा धर्म-गुरुहरूले आफ्ना प्राण बचाउनको लागि खानाको खोजी गर्दा तिनीहरू सहरमा नै नष्ट भए ।

²⁰ हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, किनकि म निराशामा छु । मेरो पेट हुँडल्छ । मेरो हृदय मभित्रै छटपटिन्छ, किनकि म ज्यादै विद्रोही भएको छु । बाहिर तरवारले आमालाई नष्ट पार्छ, घरभित्र केवल मृत्यु छ ।

²¹ तिनीहरूले मेरो सुरक्षेरा सुनेका छन्, तर मलाई सान्त्वना दिने कोही छैन । मेरा सबै शत्रुले मेरो कष्टको विषयमा सुनेका छन्, र तपाईंले यसो गर्नुभएकोमा तिनीहरू खुसी छन् । तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको दिन तपाईंले त्याउनुभएको छ । अब तिनीहरू मजस्तै होउन् ।

²² तिनीहरूका सबै दुष्टता तपाईंको सामु आऊन । मेरा सबै आज्ञा उल्लङ्घनको कारणले तपाईंले मलाई व्यवहार गर्नुभएँझैं तिनीहरूसित व्यवहार गर्नुहोस् । मेरा सुरक्षेरा धेरै छन्, र मेरो हृदय मुर्छा परेको छ ।

Lamentations 2:1

¹ परमप्रभुले सियोनकी छोरीलाई आफ्नो रिसको बादलमुनि ढाक्नुभएको छ । उहाँले इस्माएलको गौरवलाई स्वर्गबाट तल पृथ्वीमा फ्याँकिदिनुभएको छ । आफ्नो रिसको दिनमा उहाँले आफ्नो पाउदानको सम्झना गर्नुभएको छैन ।

² परमप्रभुले याकूबका सबै नगरलाई स्वाहा पार्नुभएको छ, र तिनलाई दया देखाउनुभएको छैन । उहाँको रिसको दिनमा उहाँले यहूदाकी छोरीका किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरू भल्काइदिनुभएको छ । उहाँले राज्य र यसका शासकहरूलाई अपमानमा भुइँ ढाल्नुभएको छ ।

³ भयङ्कर रिसले उहाँले इस्माएलको हरेक सिड काटिदिनुभएको छ । उहाँले शत्रुकै सामुन्ने आफ्नो दाहिने हात हटाउनुभएको छ । उहाँले याकूबलाई चारैतिर भस्म गर्ने दन्कँदो आगोले जलाउनुभएको छ ।

⁴ शत्रुले झैँ उहाँले धनु हामीतिर उठाउनुभएको छ । उहाँको दाहिने हात हान्लाई तयार छ । सियोनकी छोरीको पालमा उहाँले आफूलाई प्रिय लाग्ने सबैलाई मार्नुभएको छ । उहाँले आफ्नो क्रोध आगोझैँ खन्याउनुभएको छ ।

⁵ परमप्रभु शत्रुझैँ हुनुभएको छ । उहाँले इस्माएललाई निल्नुभएको छ । उहाँले त्यसका सबै महललाई निल्नुभएको छ । उहाँले त्यसका किल्लाहरूलाई नष्ट पार्नुभएको छ । उहाँले यहूदाकी छोरीमा शोक र विलाप बढाउनुभएको छ ।

⁶ उहाँले आफ्नो पवित्र वासस्थानलाई बगैँचाको छाप्रोलाई झैँ आक्रमण गर्नुभएको छ । उहाँले पवित्र सभाको स्थानलाई नष्ट गर्नुभएको छ । परमप्रभुले सियोनमा पवित्र सभा र शबाथ दुवैलाई बिर्सन लगाउनुभएको छ, किनकि उहाँले आफ्नो भयानक रिसमा राजा र पुजारी दुवैलाई तिरस्कार गर्नुभएको छ ।

⁷ परमप्रभुले आफ्नो वेदीलाई तिरस्कार गर्नुभएको छ, र पवित्र वासस्थानलाई त्यागिदिनुभएको छ । उहाँले त्यसका महलहरूका पर्खालहरू शत्रुको हातमा सुम्पिदिनुभएको छ । तोकिएको चाडको दिनमा जस्तै तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा विजयको ध्वनि लगाएका छन् ।

⁸ परमप्रभुले सियोनकी छोरीको सहरको पर्खाललाई नष्ट गर्ने निधो गर्नुभयो । उहाँले नापे फित्ता तन्काउनुभयो, र पर्खाललाई नष्ट गर्नबाट आफ्नो हात रोक्नुभएको छैन । उहाँले गढी र पर्खाललाई विलाप गर्न लगाउनुभयो । ती सँगसँगै भत्के ।

⁹ त्यसका मूल ढोकाहरू भुइँमा ढलेका छन् । उहाँले त्यसका मूल ढोकाका गजबारहरू नष्ट गर्नुभएको छ, र भाँचुभएको छ । त्यसका राजा र राजकुमारहरू जाति-जातिहरूका बिचमा छन्, र व्यवस्था रहेन, अनि त्यसका अगमवक्ताहरूले परमप्रभुबाट कुनै दर्शन पाउँदैनन् ।

¹⁰ सियोनकी छोरीका धर्म-गुरुहरू चुप लागेर भुइँमा बस्छन् । तिनीहरूले आ-आफ्ना शिरमा धूलो हालेका छन्, र भाङ्गा लगाएका छन् । यरूशलेमका कन्याहरूले भुइँमा आ-आफ्ना शिर झुकाएका छन् ।

¹¹ तिनीहरूको आँसुले मेरा आँखा टट्टाइसक्यो । मेरो पेट हुँडल्छ । मेरा मानिसहरूकी छोरीको विनाशको कारण मेरा मेरो हृदय छियाछिया भयो । बालबच्चा र दुधे बालकहरू सहरका सडकहरूमा मुर्छा खान्छन् ।

¹² तिनीहरूले आफ्ना आमाहरूलाई भन्छन्, “अन्न र दाखमद्य कहाँ छन् ?” तिनीहरू सहरका सडकहरूमा घाइतेझैं मुर्छा पर्दा तिनीहरूका प्राण तिनीहरूका आमाहरूको काखमा शिथिल हुन्छन् ।

¹³ हे यरूशलेमकी छोरी, म तँलाई के भनूँ ? हे सियोनकी छोरी, तँलाई सान्ख्वना दिन तँलाई म केसित तुलना गरूँ ? तेरो घाउ समुद्रजस्तै विशाल भएको छ । कसले तँलाई निको पार्न सक्छ ?

¹⁴ तेरा अगमवक्ताहरूले तेरो लागि झुटा र बेकम्मा दर्शनहरू देखेका छन् । तेरो सुदिन पुनर्स्थापित गर्न तिनीहरूले तेरो अधर्मको पर्दाफास गरेका छैनन्, तर तिनीहरूले तँलाई झुटा र गलत वचनहरू दिएका छन् ।

¹⁵ यस सडक भएर जानेहरू सबैले तँलाई देखेर थपडी मार्छन् । यरूशलेमकी छोरीको विरुद्धमा तिनीहरूले गिल्ला गर्छन्, र आफ्ना शिर हल्लाउँछन्, अनि भन्छन्, “के यो त्यही सहर हो जसलाई तिनीहरूले ‘परम सुन्दरी’ र ‘सारा पृथ्वीको आनन्द’ भस्ये ?”

¹⁶ तेरा सबै शत्रुले तेरो विरुद्धमा तिनीहरूका मुख खोल्छन् । तिनीहरूले खिसी गरेर रिसमा आफ्ना दाहा किट्छन्, र भन्छन्, “हामीले त्यसलाई निलेका छौं । हामी यही दिनको प्रतीक्षामा थियौं । यही हेर्न हामी बाँचेका छौं ।”

¹⁷ परमप्रभुले जे गर्ने योजना बनाउनुभयो, त्यही गर्नुभएको छ । उहाँले आफ्नो वचन पुरा गर्नुभएको छ । उहाँले दया नदेखाइकन तँलाई प्याँकिदिनुभएको छ, किनकि उहाँले तँलाई देखेर तेरो शत्रुलाई रमाउने अनुमति दिनुभएको छ । उहाँले तेरा शत्रुहरूको सिड उठाउनुभएको छ ।

¹⁸ हे सियोनकी छोरीका पर्खालहरू हो, तिनीहरूका हृदयले परमप्रभुलाई पुकारे । दिनरात नदीझैं तेरा आँसु बगा । कत्ति पनि विश्राम नले, तेरा आँखालाई विश्राम नदे ।

¹⁹ रातको हरेक पहरको सुरुमा उठेर चिच्च्या । परमप्रभुको मुहारको सामुने तेरो हृदय पानीझैं खन्या । हरेक सडकको कुनामा भोकले मुर्छा पर्ने तेरा बालबच्चाका प्राणको लागि तेरा हात उहाँतिर उठा ।

²⁰ हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, र यसरी व्यवहार गर्नेहरूलाई विचार गर्नुहोस् । के स्त्रीहरूले आफै गर्भको फल अर्थात् आफैले जन्माएका बालबच्चालाई खाने ? के पुजारी र अगमवक्ता परमप्रभुको पवित्र वासस्थानमा मारिने ?

²¹ युवाहरू र पाकाहरू सडकहरूका धूलोमा पसिन्छन् । मेरा युवतीहरू र युवाहरू तरवारले ढालिएका छन् । तिनीहरूलाई दया नदेखाइकन तपाईंले तिनीहरूलाई मार्नुभएको छ ।

²² चाडको दिनमा मानिसहरू भेला गरेँझैं तपाईंले मेरो हरेक किनारामा मेरा त्रासहरूलाई बोलाउनुभएको छ । परमप्रभुको रिसको दिनमा कोही पनि उम्केन वा बाँचेन । मैले वास्ता गरेका र हुकाएकाहरूलाई मेरो शत्रुले नष्ट पारेको छ ।

Lamentations 3:1

¹ परमप्रभुको क्रोधको लाठोमुनि दुर्दशा देखो मानिस म नै हुँ
।

² उहाँले मलाई खेदनुभयो, र उज्यालोमा भन्दा पनि
अँथ्यारोमा हिँड्न लगाउनुभयो ।

³ निश्चय नै उहाँले मेरो विरुद्धमा पटक-पटक र दिनभरि
आफ्नो हात पसार्नुभयो ।

⁴ उहाँले मेरो मासु र छाला गलाइदिनुभएको छ । उहाँले मेरा
हाडहरू भाँचिदिनुभयो ।

⁵ उहाँले मेरो विरुद्धमा घेरा लगाउनुभयो, अनि तिक्तता र
कठिनाइले मलाई धेर्नुभयो ।

⁶ उहाँले मलाई धेरै पहिले मर्नेहरूजस्तै अन्धकार ठाउँहरूमा
बस्न लगाउनुभयो ।

⁷ उहाँले मरो चारैतिर पर्खाल लगाउनुभयो । त्यसैले म भाग्न
सकिदनँ । उहाँले मेरा साङ्गाहरू गहाँ बनाइदिनुभयो,

⁸ र मैले सहायताको लागि पुकारे र चिच्च्याए तापनि उहाँले
मेरो प्रार्थना थुनिदिनुभयो ।

⁹ काटिएको दुङ्गाको पर्खालले उहाँले मेरो बाटो थुनिदिनुभयो
। उहाँले मेरा बाटाहरू बाङ्गो बनाइदिनुभयो ।

¹⁰ उहाँ आक्रमण गर्न दुकेर बस्ने भालुजस्तो र लुकेर बस्ने
सिंहजस्तो हुनुहुन्छ ।

¹¹ उहाँले मेरा बाटाहरू उल्टो बनाइदिनुभयो । उहाँले मलाई
बेसाहारा तुल्याइदिनुभयो ।

¹² उहाँले आफ्नो धनुमा ताँदो चढाउनुभयो, र मलाई नै
काँडको निसाना बनाउनुभयो ।

¹³ उहाँले आफ्नो ठोक्रोका काँडहरूले मेरा मृगौला
छेडिदिनुभयो ।

¹⁴ म मेरा सबै मानिसका लागि हाँसोको पात्र बनेँ, र दिनभरि
तिनीहरूको ठट्टाको निसाना बनेँ ।

¹⁵ उहाँले मलाई तिक्तताले भरिदिनुभयो, र ऐरेलु पिउन
लगाउनुभयो ।

¹⁶ उहाँले रोडाले मेरा दाँत पिँझुभयो, र खरानीमा
कुल्विमिल्ची पारिदिनुभयो ।

¹⁷ मेरो प्राण शान्तिबाट वञ्चित भएको छ । प्रसन्नताके हो भनी
मैले बिर्सेको छु ।

¹⁸ त्यसैले म भन्छु, “मेरो धैर्य नष्ट भएको छ, र मेरो भरोसा
परमप्रभुमा नै छ ।”

¹⁹ मेरो कष्ट र मेरो फिरन्तेपन, ऐरेलु र तिक्ततालाई
सम्झनुहोस् ।

²⁰ म निरन्तर यसलाई सम्झन्छु, र म मभित्रै हताश भएको छु
।

²¹ तर म यो स्मरण गर्दछु । त्यसैले म आशा गर्दछु:

²² परमप्रभुको अचुक प्रेम कहिल्यै समाप्त हुँदैन, र उहाँको
दया कहिल्यै अन्त्य हुँदैन ।

²³ ती हरेक बिहान नयाँ हुन्छन् । तपाईंको विश्वसनीयता
महान् छ ।

²⁴ मैले भनेँ, “परमप्रभु मेरो उत्तराधिकार हुनुहुन्छ ।” त्यसैले म
उहाँमा नै आशा गर्दछु ।

²⁵ परमप्रभुको प्रतीक्षा गर्नेहरू, उहाँको खोजी गर्नेहरूका
निम्ति उहाँ भलो हुनुहुन्छ ।

²⁶ मौन रूपमा परमप्रभुको उद्धारको प्रतीक्षा गर्नु राम्रो हुन्छ
।

²⁷ आफ्नो युवावस्थामा जुवा बोक्नु मानिसको लागि राम्रो हुन्छ
।

²⁸ त्यसमाथि यो राखिँदा त्यो एकलै चुप लागेर बसोस् ।

²⁹ त्यसले आफ्नो मुख धूलोमा लगाओस् । अझै पनि आशा
बाँकी हुन सक्छ ।

³⁰ त्यसलाई हिर्काउनेलाई त्यसले आफ्नो गाला पनि देओस्, र
त्यो निन्दाले भरियोस् ।

³¹ किनकि परमप्रभुले हामीलाई सदासर्वदा त्याग्नुहने छैन,

³² तर उहाँले शोक ल्याउनुभए तापनि उहाँको अचुक प्रेमको
प्रचुरतामुताबिक उहाँले दया देखाउनुहने छ ।

³³ किनकि उहाँले हृदयबाट नै मानव-जातिका सन्तानलाई
यातना दिनुहन वा कष्ट दिनुहन ।

³⁴ पृथ्वीका सबै कैदीलाई खुट्टाले कुल्चिमिल्ची पार्ने,

³⁵ सर्वोच्च परमेश्वरको उपस्थितिमा मानिसको न्यायलाई
इन्कार गर्ने,

³⁶ कुनै मानिसलाई न्यायबाट वञ्चित गर्नेजस्ता कुराहरू
परमप्रभुले अनुमोदन गर्नुहुन्न ।

³⁷ परमप्रभुले उर्दी नगर्नुभएसम्म कसले बोलेको कुरा पुरा
भएको छ ?

³⁸ के सर्वोच्च परमेश्वरको मुखबाट नै विपत्ति र राम्रा कुराहरू
दुवै आउँदैनन् ?

³⁹ कुनै जीवित मानिस कसरी गनगनाउन सक्छ ? आफ्ना
पापको लागि पाएको दण्डको विषयमा कुनचाहिँ व्यक्तिले
गनगन गर्न सक्छ ?

⁴⁰ हाम्रा मार्गको जाँच गरौँ, र तिनलाई जाँचेर परमप्रभुकहाँ
फकौँ ।

⁴¹ हाम्रा हृदय र हाम्रा हात स्वर्गमा हुनुहने परमेश्वरमा उठाओँ,
र भनौँ:

⁴² “हामीले आज्ञा उल्लङ्घन गरेका छौँ, र विद्रोह गरेका छौँ,
अनि तपाईंले बिर्सनुभएको छैन ।

⁴³ तपाईंले आफैलाई रिसले ढाक्नुभएको छ, र हाम्रो पिछा
गर्नुभएको छ । तपाईंले मार्नुभएको छ, जोगाउनुभएको छैन ।

⁴⁴ कुनै प्रार्थनाले नछेडोस् भनेर तपाईंले आफैलाई बादलले
ढाक्नुभएको छ ।

⁴⁵ तपाईंले जाति-जातिहरूका बिचमा हामीलाई फोहोरको
थुप्रो र कसिङ्गर बनाउनुभएको छ ।

⁴⁶ हाम्रा शत्रुहरूलाई हामीलाई सराप दिन अनुमति दिनुहोस्
।

⁴⁷ आतङ्क र खतरा, उजाड र विनाश हामीमाथि आइपरेका
छन् ।

⁴⁸ मेरा जाति नष्ट गरिएकाले मेरा आँखाबाट आँसुको धारा
बहन्छ ।

⁴⁹ मेरा आँखाबाट नरोकिकन, विश्राम नगरीकन आँसु बहन्छ,

⁵⁰ जबसम्म परमप्रभुले स्वर्गबाट तल हेर्नुहुन्न ।

⁵¹ मेरो सहरका सबै छोरीको कारण मेरा आँखाले मलाई
शोकित तुल्याए ।

⁵² मेरा शत्रुहरूद्वारा मलाई चरालाई झैं सिकार गरिएको छ ।
विनाकारण तिनीहरूले मेरो सिकार गरे ।

⁵³ तिनीहरूले मलाई खाडलमा प्याँके, र मलाई ढुङ्गाले हाने,

⁵⁴ अनि मेरो शिर ढाक्ने गरी तिनीहरूले पानीको बाढी ल्याए
। मैले भनेँ, “मेरो अन्त्य आइसकेको छ ।”

⁵⁵ हे परमप्रभु, खाडलको गहिराइबाट मैले तपाईंको नाउँ
पुकारैँ ।

⁵⁶ “मैले मदतको लागि पुकार्दा तपाईंका कान बन्द नगर्नुहोस्”
भनी मैले भन्दा तपाईंको मेरो सोर सुन्नुभयो ।

⁵⁷ मैले पुकार गरेको त्यस दिनमा तपाईं नजिक आउनुभयो ।
तपाईंले भन्नुभयो, “नडरा ।”

⁵⁸ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो पक्षमा लड्नुभयो । तपाईंले मेरो
ज्यान बचाइदिनुभयो ।

⁵⁹ हे परमप्रभु, तिनीहरूले मलाई गरेका खराबी तपाईंले
देख्नुभएको छ । मेरो मुद्दाको इन्साफ गरिदिनुहोस् ।

⁶⁰ तिनीहरूले मलाई गरेका अपमान, मेरो विरुद्धमा रचेका
सबै षड्यन्त तपाईंले देख्नुभएको छ ।

⁶¹ हे परमप्रभु, तिनीहरूले गरेका निन्दा र मेरो बारेमा भएका
तिनीहरूका सबै योजना तपाईंले देख्नुभएको छ ।

⁶² मेरो विरुद्धमा मेरा शत्रुहरूका बोली र अभियोग दिनभरि
आउँछन् ।

⁶³ तिनीहरू कसरी बस्छन्, र उठ्छन्, हेर्नुहोस् । तिनीहरूका
गीतले मेरो ठट्टा गर्द्दन् ।

⁶⁴ हे परमप्रभु, तिनीहरूले गरेअनुसार तिनीहरूलाई बदला
लिनुहोस् ।

⁶⁵ तपाईंले तिनीहरूका हृदय लज्जित पर्न दिनुहुने छ ।
तपाईंको दण्डाज्ञा तिनीहरूमाथि परोस् ।

⁶⁶ हे परमप्रभु, रिसमा तपाईंले तिनीहरूलाई खेद्नुहुन्छ, र
स्वर्गबाट तिनीहरूलाई नष्ट पार्नुहुन्छ ।

Lamentations 4:1

¹ सुनको चमक हराएको छ । कसरी निखुर सुन बदलेको छ!
पवित्र पत्थरहरू हरेक सडकको कुनामा छरपष्ट छन् ।

² सियोनका मूल्यवान् छोराहरू निखुर सुनका तौलजत्तिकै
योग्य थिए, तर अहिले तिनीहरू कुमालेको हातका काम
अर्थात् माटोको भाँडाजत्तिकै पनि गर्निएका छैनन् ।

³ स्पालका माउहरूले पनि आफ्ना बच्चाहरूलाई थुन चुस्त
दिन्छन्, तर मेरो जातिकी छोरी मरुभूमिका अस्ट्रिचहरूझैं
कुर भएकी छे ।

⁴ दूध चुस्ने शिशुको जिब्रो तिखाले गर्दा तालुमा टाँसिन्छ ।
बालबालिकाहरूले खानेकुरा माग्छन्, तर तिनीहरूका लागि
केही छैन ।

⁵ मिठा-मिठा खानेकुरा खाएर भोज गर्नेहरू सडकहरूमा
भोकले मर्छन् । वैजनी वस्त्र लगाएर हुकिइएकाहरू अहिले
खरानीको थुप्रोमा बस्छन् ।

⁶ मेरो जातिकी छोरीको दण्ड सदोमको भन्दा ठुलो छ,
जसलाई एकै क्षणमा प्याँकिएको थियो, र कसैको हातले
त्यसलाई सहायता गरेको थिएन ।

⁷ त्यसका अगुवाहरू हिउँभन्दा शुद्ध, दूधभन्दा सेता थिए ।
तिनीहरूका शरीर मानिकभन्दा राता थिए; तिनीहरूका रूप
नीरजस्तै थिए ।

⁸ अहिले तिनीहरू मुहार मोसोभन्दा कालो छ । तिनीहरू
सडकहरूमा चिनिँदैनन् । तिनीहरूको छाला हड्डीहरूमा
टाँसिएको छ । यो काठ जत्तिकै सुक्खा भएको छ ।

⁹ तरवारले मारिएकाहरू भोकले मरेकाहरूभन्दा खुसी थिए। जामिनको फसलको कमीको कारणले तिनीहरू भोकाएर सुकै जान्छन्।

¹⁰ दयालु स्त्रीहरूका हातले तिनीहरूका आफ्नै बालबच्चा पकाएका छन्। मेरो जातिकी छोरीलाई नष्ट पारिँदा ती बालबच्चा तिनीहरूको खानेकुरा बने।

¹¹ परमप्रभुले आफ्ना सबै क्रोध देखाउनुभयो। उहाँले आफ्नो भयङ्कर रिस खन्याउनुभयो। उहाँले सियोनमा आगो सल्काउनुभयो जसले त्यसका जगहरूलाई भस्म पान्यो।

¹² शत्रुहरू वा विरोधीहरू यरूशलेमका मूल ढोकाहरूभित्र प्रवेश गर्न सक्नेथिए भनी पृथ्वीका राजाहरूले विश्वास गरेनन्, न त संसारको कुनै बासिन्दाले विश्वास गर्यो।

¹³ त्यसका अगमवक्ताहरू र त्यसका पुजारीहरूका अधर्मको कारणले यसो भएको थियो, जसले त्यसकै बिचमा धर्महरूको रगत बगाएका थिए।

¹⁴ अन्धाहरूज्ञैं तिनीहरू सडकहरूमा यताउता हिँड्छन्। त्यस रगतद्वारा तिनीहरू यति दुषित पारिएका थिए, कि तिनीहरूका लुगा छुन कसैलाई अनुमति दिइएन।

¹⁵ तिनीहरूलाई देखेर मानिसहरू चिच्याउँछन्, “भाग, हे अशुद्धहरू हो! भाग! भाग! नछोओ!” त्यसैले तिनीहरू यताउता भौतिरिए। मानिसहरूले जाति-जातिहरूका बिचमा भने, “अबदेखि उसो तिनीहरू यहाँ बस्न सक्दैनन्।”

¹⁶ परमप्रभु आफैले तिनीहरूलाई तितरबितर पारिदिनुभयो। उहाँले फेरि तिनीहरूको वास्ता गर्नुहुन्न। तिनीहरूले पुजारीहरूको आदर गर्दैनन्, र तिनीहरूले धर्म-गुरुहरूलाई निगाह गरेनन्।

¹⁷ सहायताको लागि प्रतीक्षा गर्दा-गर्दा हाम्रा आँखा व्यर्थमा टट्टाइसके। हाम्रा धरहराहरूबाट हामीले एउटा जातिको बाटो हेच्यौँ, जसले हामीलाई बचाउन सकेन।

¹⁸ तिनीहरूले हाम्रा पाइलाहरू पछ्याए। हामी हाम्रा सडकहरूमा हिँडन सकेनौँ। हाम्रो अन्त्य नजिकै थियो, र हाम्रा दिन गन्ती गरिए। हाम्रो अन्त्य आइसकेको थियो।

¹⁹ हामीले खेदनेहरू आकाशका चीलहरूभन्दा पनि छिटा थिए। तिनीहरूले हामीलाई पहाडहरूसम्मे खेदे, र उजाड-स्थानमा हामीलाई ढुकिबसे।

²⁰ परमप्रभुका अभिषिक्त जन अर्थात् हाम्रो प्राणधार तिनीहरूको पासोमा परे, जसको बारेमा यसो भनिएको थियो, “उहाँकै छायामुनि हामी जाति-जातिहरूका बिचमा बस्ने छौं।”

²¹ हे ऊज देशमा बस्ने एदोमकी छोरी, रमा, र खुसी हो। तर तँलाई त्यो कचौरा पनि दिइने छ। तँ मालेछेस्, र नाझो पारिने छेस्।

²² हे सियोनकी छोरी, तेरो दण्ड समाप्त हुने छ। उहाँले तेरो निर्वासनको समय लम्ब्याउनुहुने छैन। तर हे एदोमकी छोरी, उहाँले तँलाई दण्ड दिनुहुने छ। उहाँले तेरा पाप प्रकट गरिदिनुहुने छ।

Lamentations 5:1

¹ हे परमप्रभु, हामीमाथि जे भएको छ, सो सम्झनुहोस्। हाम्रो अपमान हेर्नुहोस्, र विचार गर्नुहोस्।

² हाम्रो उत्तराधिकार पराईहरू र हाम्रा घरहरू विदेशीहरूलाई दिइए।

³ हामी अनाथ, पितृहीन भएका छौं, र हाम्रा आमाहरू विधवाजस्ता छन्।

⁴ हामीले पिउने पानीको लागि र हाम्रै दाउरा किन हामीले चाँदीको दाम तिर्नुपर्छ।

⁵ हामीलाई पछ्याउनेहरू हाम्रो छेउमा छन्। हामी थाकेका छौं, र हामीलाई चैन छैन।

⁶ पर्याप्त खानाको लागि हामीले आफैलाई मिश्र र अश्शूरमा सुम्पिदिएका छौं।

⁷ हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरे, र अब तिनीहरू छैनन्, र हामीले तिनीहरूका अधर्मको फल भोग्दछौं।

⁸ कमाराहरूले हामीमाथि शासन गर्छन्, र हामीलाई तिनीहरूको हातबाट छुटकारा दिने कोही छैन।

⁹ उजाड-स्थानमा भएको तरवारको कारण हाम्रा जीवन जोखिममा पारेर मात्रै हामी रोटी पाउँछौं।

¹⁰ भोकको रापले गर्दा हाम्रो छाला चुलोझैं तातिएको छ।

¹¹ सियोनमा स्त्रीहरू र यहूदाका सहरहरूमा कन्याहरू बलत्कार गरिएका छन्।

¹² राजकुमारहरू तिनीहरूका आफ्नै हातद्वारा द्वृण्ड्याइएका छन्, र धर्म-गुरुहरूलाई कुनै आदर देखाइएको छैन।

¹³ युवाहरू जाँतोमा अन्न पिँध बाध्य पारिएका छन्, र ठिठाहरू दाउराको भारीले थिचिएर लडबडाउँदै हिँड्छन्।

¹⁴ धर्म-गुरुहरूले सहरको मूल ढोका छोडेका छन्, र युवाहरूले तिनीहरूको सङ्गीत छोडिएका छन्।

¹⁵ हाम्रो हृदयको आनन्द हटेको छ, र हाम्रो नाच शोकमा परिणत भएको छ।

¹⁶ मुकुट हाम्रो शिरबाट खसेको छ। हामीलाई धिक्कार छ! किनकि हामीले पाप गरेका छौं।

¹⁷ हाम्रो यो हृदय दुर्बल भएको छ, र यिनै कुराको कारण हाम्रो औँखा धमिलिएका छन्।

¹⁸ सियोन पर्वत उजाड छ, जहाँ स्पालहरू घुमिहँड्छन्।

¹⁹ तर हे परमप्रभु, तपाईंले सदासर्वदा शासन गर्नुहुन्छ, र तपाईं पुस्तादेखि पुस्तासम्म आफ्नो सिंहासनमा विराजमान हुनुहुने छ।

²⁰ तपाईंले हामीलाई किन सदाको निम्ति बिर्सनुहुन्छ ? तपाईंले हामीलाई यति धेरै दिनसम्म किन त्याग्नुहुन्छ ?

²¹ हे परमप्रभु, हामीलाई पुनर्स्थापिना गर्नुहोस्, र हामी पुनर्स्थापित हुने छौं।

²² तपाईंले हामीलाई बिलकुलै इन्कार गर्नुभएको छैन, र सम्झानै नसक्ने गरी तपाईं हामीसित रिसाउनुभएको छैन भने धेरै पहिले भएजस्तै हाम्रा दिन नवीकरण गरिदिनुहोस्।